

יש הטוענים כי רק הורים שישקמו את סמכותם, יוכלו להגדיל את נוכחותם ההורית והאנושית בביתם, להתמודד עם בעיות ולגדל ילדים בעלי מחויבות אישית ואחריות. כתוב מאמר ובו הבע את עמדתך בנושא. נמק אותה והצע הצעות משלך כיצד לשקם את הסמכות ההורית.

יש דרכים שונות ומסגרות מגוונות לגדל ילדים, אך לכולן יש מכנה משותף חוצה גבולות והוא הרצון של ההורים לגדל ילדים לא אלימים, לא פושעים, לא מופקרים, אלא ילדים בעלי ערכים, בעלי אמות מידה מוסריות ואחראים למעשיהם. לשם כך יש הטוענים, כי ההורים נדרשים להיות בעלי הסמכות ובעלי יכולת לקבוע כללים וגבולות לדעתין טענה זו נכונה. הורים סמכותיים יכולים למנוע מילדיהם לעשות מעשים שעלולים לפגוע בילדים עצמם. הם יכולים ללמד אותם להבחין בין טוב לרע ולהפעיל שיקול דעת לפני שמחליטים על ביצוע פעולה. אסור לצאת מתוך נקודת הנחה שסמכות ההורים היא דבר מובן מאליה, מפני שבמקומות רבים הורים מרגישים שאיבדו מסמכותם ומרגישים שאין להם יכולת להשפיע על החלטות ילדיהם. במקומות כאלה הילדים הם אלה שמחזיקים ברסן.

חשוב להדגיש כי אין כללים אוניברסאליים בחינוך, כי דרך חינוכית טובה יותר או נכונה פחות, מודרנית יותר או שמרנית פחות, אלא לכל משפחה יש דרך חינוכית המתאימה לה, ודרך שטובה למשפחה אחת עשויה להיות טובה פחות למשפחה אחרת. אך בכל דרך חינוכית שתהיה, המפתח להצלחה הוא אחד – הטלת מרות וסמכות הורית סבירה ולא קיצונית מדי.

כל ילד מחפש סמכות ונמצא כמעט תמיד במאבק מולם בקביעת הגבולות. אם ההורים מוותרים ונותנים לילד הרגשה שניצת, הרי הוא ייאבק שוב כדי למתוח את הגבול עוד קצת, אך אם ההורים יהיו עקשנים, בטוחים בדרכם ולא יוותרו בכל מקרה, הרי הילד יבין שהוא אינו יכול לעשות ככל העולה על רוחו. במצב כזה הילד ילמד להעריך דברים שיקבל, ויבין שלא הכול אפשרי.

למרות שיש הטוענים כי ילדים היום בעידן המודרני חשופים לכל, אוספים מידע בקלות, הרי הם יותר חכמים מילדים בתקופות קדומות יותר, עדיין אני סבור כי ההתפתחות החברתית שלהם, התפתחות תהליך קבלת החלטות שקול וראוי אינו פונקציה של מודרניות או אינטלגנציה, אלא גיל. וכאשר מדובר בילדים בגיל צעיר, אין בידם הכלים והיכולת להפעיל שיקול דעת ראוי, והסמכות היא של ההורים בלבד.

אחת הדרכים לשקם את הסמכות ההורית היא שההורים יהיו נוכחים במקום ובזמן שהילדים זקוקים להם ויוכלו להעניק להם תחושת ביטחון. אין זה אומר להיות שם כל הזמן עבור הילדים, כי אז ההורים הופכים להיות מבצעי דברם של הילדים, מעין משרתים של הילדים. חשוב להעניק לילד תחושה שאתה שם בשבילו כאשר הוא זקוק לך, אך יחד עם זאת לא לתת לילד לנהל את החיים באופן עצמאי לחלוטין.

דרך נוספת היא קביעת מספר מצומצם של כללי ברזל, כלומר כללים שבשום פנים ואופן לא מפרים אותם, לא הילדים ולא ההורים. אלה הכללים הראשונים שהילדים ילמדו לקבל על עצמם. חשוב שבהתחלה מספר הכללים יהיה מצומצם כדי שאפשר יהיה לאכוף אותם. יש לקבוע כללים על עניינים עקרוניים מאוד להורים.

אחד הכללים החשובים בתהליך שיקום הסמכות, לדעתי, הוא התעקשות על מתן כבוד להורים. על הילדים ללמוד להתחשב בהורים שלהם, לדבר אליהם בכבוד הנדרש, להכיר תודה על מה שמקבלים הילדים מההורים. על הילדים להבין שמה שהם מקבלים אינו מובן מאליה, הוא כרוך במאמץ שעושים ההורים לטובת הילדים. בעיקר יש להדגיש את הצד המילולי: לא לקלל, לא לצעוק, לא להרים את הקול.

אם אכן יקבעו ההורים כללים, יקפידו על קיום דיאלוג בשפה ראויה ולא בוטה, ידאגו להיות נוכחים במקום ובזמן שהילדים זקוקים להם, קיימת אפשרות שאכן יצליחו ההורים לשקם את סמכותם ולבסס את מעמדם בעיני הילדים. והרווח יהיה כפול: הילדים ילמדו שלא הכול מותר ושלא הכול אפשרי, וההורים יזכו להכרה ולכבוד מצד ילדיהם ויצליחו לגדל ילדים בעלי ערכים ונורמות התנהגות ראויות.